

en »fortrydelsesret«. Det foreslås, at medlemmer én gang kan vende tilbage til efterlønsordningen.

Muligheden for at udtræde og genindtræde i efterlønsordningen foreslås at skulle gælde alle efterlønsmodtagere og ikke kun de, der vælger efterløn på et tidligere tidspunkt end ved den generelle aldersgrænse. Forslaget åbner mulighed for en større fleksibilitet i tilbagetrækningsmønstret.

Ad 5

Det forventes, at de ældre aldersgrupper i arbejdsstyrken i fremtiden i stigende grad både evner og ønsker fortsat at have tilknytning til arbejdsmarkedet, ligesom en del efterlønsmodtagere ønsker at bevare tilknytningen til deres tidligere arbejdsgiver.

For at tilgodese fleksibiliteten i tilbagetrækningsmønstret foreslås det, at efterlønsmodtagere får mulighed for at arbejde omkring halvdelen af timetallet for fuldtidsarbejde svarende til 950 timer pr. kalenderår for fuldtidsforsikrede medlemmer, 600 timer for deltidsforsikrede. Det er hensigten, at der ved opgørelsen af timetallet tages højde for feriebetaling m.v. Arbejdet kan være lønarbejde eller enkeltstående opgaver som selvstændig. Arbejde ud over 200 timer medfører fradrag efter samme regler, som gælder på dagpengeområdet.

Bestemmelsen om at en efterlønsmodtager overhovedet ikke må arbejde i de første 5 uger efter overgangen til efterløn videreføres med den modifikation, at en efterlønsmodtager, der bevarer tilknytningen til sin hidtidige arbejdsgiver, kan fortsætte sit arbejde uden ophør. For at markere overgangen til efterløn stilles der dog krav om, at medlemmet i 5-ugers perioden højst må arbejde i 18 timer pr. uge. Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen fastsætter efter forhandling med Landsarbejdsnævnet nærmere regler herom.

Det må påregnes, at forslaget om udvidet ret til at arbejde i efterlønsperioden gør efterlønsordningen attraktiv for grupper, der ellers ikke ville være gået på efterløn.

Ad 6

Efter de gældende regler kan et medlem, der overgår fra beskæftigelse til efterløn, modtage efterløn med højeste sats op til i 2½ år. Herefter kan efterlønnen højst udgøre 80 pct. af højeste sats for efterløn.

Det må antages, at en del af de medlemmer, der er i beskæftigelse, gerne ville udskyde overgangen til efterløn, hvis de til gengæld blev sikret højeste sats i resten af efterlønsperioden.

Det foreslås derfor, at medlemmer, der er i beskæftigelse, og som højst har haft 26 ugers ledighed

inden for de sidste tre år, sikres ret til en ensartet højere sats i resten af efterlønsperioden, hvis de venter med at gå på efterløn, til de fylder 63. år.

Forslaget skal ses som et incitament til, at medlemmer, der er i beskæftigelse som 60-årige, skal forblive længere på arbejdsmarkedet.

Ad 7

Ved efterlønnens indførelse betalte efterlønsmodtagere og dagpengemodtagere samme kontingent. Pr. 1. januar 1985 blev kontingentet for efterlønsmodtagere nedsat til halvdelen af fuldt arbejdsløshedskassekontingent.

Efterlønnens karakter af en tilbagetrækningsordning fra arbejdsmarkedet aktualiserer behovet for en større egenfinansiering også i efterlønsperioden.

Det foreslås derfor, at der for efterlønsmodtagere på højeste sats genindføres samme medlemskontingent, som det dagpengemodtagerne årligt betaler, svarende til 8 gange dagpengenes størrelse.

Det foreslås videre at differentiere medlemsbidragene efter ydelsens størrelse således, at efterlønsmodtagere på 80 pct-satsen skal betale 80 pct. af det beløb.

Ad 8

Efter de gældende regler medfører løbende udbetaling af pension, der er led i tidligere ansættelsesforhold, og som er af en sådan karakter, at det er sædvanligt, at arbejdsgiveren bidrager, fradrag i efterlønnen.

For at skabe mulighed for fastsættelse af mere ensartede fradragsregler for alle pensionsopsparings- og pensionsforsikringsordninger foreslås det, at bemyndigelsen udvides til også at omfatte udbetalinger fra pensionsopsparings- og pensionsforsikringsordninger, der finder sted i efterlønsperioden eller i det sidste år inden overgangen til efterløn. Der skabes herved mulighed for inden for de samme økonomiske rammer at lette nogle medlemsgrupper for fradrag i efterlønnen.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslaget vil medføre en administrativ merbelastning af arbejdsløshedskasserne og Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen. Den administrative merbelastning er især knyttet til forslaget om udvidet adgang til arbejde i efterlønsperioden, hvor efterlønsmodtagere skal udfylde og indsende et »efterlønskort« svarende til dagpengemodtagernes dagpengekort. Også forslaget om ret til genindtræden i efterlønsordningen og stramningen af adgangsbetingelsen vil give øget administration. De øvrige forslag